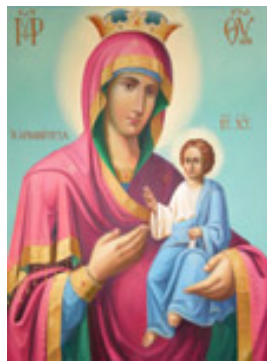

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Σύναξη της Παναγίας της Αρβανίτισσας στην Χίο

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/3957/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 7/10/2012 2:38:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 03/01/2025 07:28:49

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει 63 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.

Ημ/νια Βίου: 7/10/2012 2:38:00 μμ

Βιογραφία

Ο ναός της Παναγίας της Αρβανίτισσας

Στην Παναγία την Αρβανίτισσα είναι αφιερωμένος ναός (εξωκλήσι) στις Καρυές της Χίου. Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Μονομάχος ο Θ΄ (1042 - 1054 μ.Χ.), έστειλε πετράδες (που κατάγονταν από τη Βόρειο Ήπειρο), για να κτίσουν τη Νέα Μονή της Χίου. Μετά την ανοικοδόμηση της Νέας Μονής (που, παρά τις λεηλασίες και τις καταστροφές της από τους Τούρκους, σώζεται μέχρι σήμερα), οι άνθρωποι αυτοί έμειναν στο νησί και έγιναν κάτοικοί του. Οι απόγονοί τους ήταν ποιμένες και εγκαταστάθηκαν στην περιοχή «Κοχλία» (περιλαμβάνει τα χωριά Καρυές, Αυγώνυμα, Ανάβατο και Δαφνώνα).

Οι ποιμένες, που διέμεναν στην ονομαζόμενη σήμερα τοποθεσία «Παναγία Αρβανίτισσα», έβλεπαν μια λυγερόκορμη κοπέλα με αρβανίτικη φορεσιά να περιδιαβαίνει στις κορυφές. Κατάλαβαν ότι είναι η Παναγία και από την ενδυμασία της την αποκάλεσαν Παναγία Αρβανίτισσα.

Το 1905 μ.Χ. βρέθηκε εικόνισμα της Παναγίας και κτίστηκε εκεί εκκλησία με την οικονομική αρωγή του έμπορου Αλέξανδρου Κωνσταντινίδη. Επειδή ήταν χρόνια σκληρής δουλείας στους Τούρκους, που απαγόρευαν την ανέγερση χριστιανικών ναών, η εκκλησία χτίστηκε, όπως μας πληροφορεί ο Σταμάτης Κάρμαντζης (ο οποίος έγραψε το πρώτο Συναξάρι της Παναγίας της Αρβανίτισσας), «κρυφά με τη βοήθεια των ποιμένων Καρούσων και των άλλων συγχωριανών, μετά από μεγάλο αγώνα, αφάνταστη ταλαιπωρία και εργασία κυρίως τη νύχτα, διότι την ημέρα ήταν πολύ δύσκολο από το φόβο των Τούρκων».

Το 1912 μ.Χ., που απελευθερώθηκε η Χίος από τους Τούρκους, μια ομάδα Τούρκων στρατιωτών διωκόμενη από τους Έλληνες εισήλθαν στο ναό της Παναγίας της Αρβανίτισσας. Τον λεηλάτησαν και προκάλεσαν ζημιές στις εικόνες. Άλλες τις έσπασαν, άλλες τις έκαψαν, άλλες τις κατατρύπησαν και άλλες τις χαράκωσαν με τα ξίφη τους. Ο Σταμάτης Κάρμαντζης σημειώνει ότι «επειδή ο ναός είναι κτισμένος σε ύψωμα, αποφάσισαν οι κάτοικοι των Καρυών να τον εορτάζουν την ημέρα της Αναλήψεως. Ταυτόχρονα οι ποιμένες κάνουν και τη γιορτή τους λόγω του τέλους της κτηνοτροφικής περιόδου, ευχαριστώντας την Παναγία για τη χρονιά που πέρασε. Μάλιστα κουβαλούν στη χάρη της και βράζουν γάλα για όλους τους προσκυνητές. Επίσης βγάζουν σε δημοπρασία κασικάρια και αρνάκια για τη συντήρηση και τον ευπρεπισμό της εκκλησίας. Ο ναός αναφέρεται και με τις δύο ονομασίες από τον πληθυσμό της Χίου, ιερός ναός Αναλήψεως – Παναγίας Αρβανίτισσας, αλλά περισσότερο γνωστός είναι ο ναός ως Παναγία Αρβανίτισσα».

Εμφανίσεις και θαύματα της Παναγίας της Αρβανίτισσας

Ορθόδοξοι Χριστιανοί της Χίου με επιστολές τους στον Γέροντα Νεκτάριο (Αγιορείτης μοναχός στην Ιερά Καλύβη Αγίας Τριάδος στις Καρυές που έχει αναλάβει την πνευματική ανάδειξη της Παναγίας της Αρβανίτισσας), που είναι γραμμένες με πίστη, απλότητα, καθαρότητα και δέος προς την Παναγία, αποκαλύπτουν θαυμαστά σημεία. Παραθέτουμε ενδεικτικά αποσπάσματα τριών επιστολών:

α) Ο Δημήτριος Μαλαχίας του Μιχαήλ αναφέρει ότι όταν συμμετείχε σε εθελοντική εργασία για την επισκευή της εκκλησίας, εμφανίστηκε μπροστά του η Παναγία η Αρβανίτισσα. «Γύρισε το πρόσωπό της, με κοίταξε και μου χαμογέλασε, χωρίς να μου πει λέξη».

β) Ο Κωνσταντίνος Ανδριώτης του Νικήτα αναφέρει: «Η προγιαγιά μου έλεγε πως όταν ήταν να κτίσουν την εκκλησία, επειδή η Παναγία τους είχε ονειρέψει να κτίσουν εκκλησία, αρχικά ξεκίνησαν να την τοποθετήσουν χαμηλότερα, εκεί που σήμερα έχουν δημιουργήσει μια λιμνοδεξαμενή. Αποβραδύς λοιπόν οι εργάτες, τελειώνοντας τη δουλειά τους, άφηναν τα εργαλεία στον τόπο που έκτιζαν. Το πρωί τα εργαλεία ήταν εξαφανισμένα από τον τόπο που τα άφηναν. Μετά από 3-4 ημέρες ένας τσοπάνης βρήκε τα εργαλεία συγκεντρωμένα στο σημείο που σήμερα είναι το εικονισματάκι στην Πλατεία, δίπλα στην εκκλησία, όπου υπάρχει ένα αγιόκλημα. Αυτό που έχω να πω είναι ότι η Παναγία η Αρβανίτισσα πράγματι είναι ολοζώντανη και είναι εκεί».

γ) Η Ελένη Κοψιδά αναφέρει: «Αντιμετώπισα ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας συνέπεια του οποίου ήταν να δημιουργηθεί αιμάτωμα στο κεφάλι. Εκείνες τις ημέρες σε τηλεφωνική επικοινωνία μας ο μοναχός Νεκτάριος μου μίλησε με πολύ θέρμη για την Παναγία την Αρβανίτισσα της Χίου. Συν τοις άλλοις μου είπε ότι η Παναγία εμφανίζεται ντυμένη Αρβανίτισσα. Σε λίγες ημέρες θα πήγαινα στην Αθήνα να κάνω μαγνητική εξέταση στο κεφάλι. Η αγωνία μου ήταν μεγάλη. Τότε βλέπω στον ύπνο μου να στέκεται δίπλα μου μια πανέμορφη γυναίκα, ψηλή και λυγερόκορμη, ντυμένη Αρβανίτισσα. Η στολή της ήταν λευκή. Θαύμαζα και έλεγα: Τι ομορφιά είναι αυτή! Ξύπνησα από το όνειρο τα μεσάνυχτα και μισοκοιμισμένη λέω δυνατά: «Η Παναγία η Αρβανίτισσα!». Διηγήθηκα το όνειρο αυτό στη φίλη μου Αγαθή Μπογιατζή. Σε δύο-τρεις ημέρες βλέπει και αυτή στον ύπνο της την Παναγία ντυμένη με την ίδια ακριβώς στολή, πανέμορφη και με το πρόσωπό της να λάμπει σαν τον ήλιο. Σε μία εβδομάδα έβγαλα τη μαγνητική. Ήταν πεντακάθαρη! Ανέφερα όλα αυτά σε μια εξαδέλφη μου στο Αγρίνιο, την Ευφροσύνη Κυρίτση, η οποία αποφάσισε να με επισκεφθεί. Στο πρακτορείο Αγρινίου, που περίμενε για να έρθει στην Πάτρα, βλέπει μπροστά της να σταματάει ένα λεωφορείο, που στο τζάμι του έγραφε: Παναγία η Αρβανίτισσα».

Πνευματική εγρήγορση

Ως επίλογο χρησιμοποιούμε τα λόγια του γέροντα Νεκταρίου: «...Η Παναγία η Αρβανίτισσα διδάσκει τους εκλεκτούς κατοίκους των ορεινών της Χίου και φίλους του υιού της, την απόκτηση της πνευματικής εγρηγόρσεως, ως μιας εκ των αρετών που μας βοηθούν στην σωτηρία των ψυχών μας. Αισθητώς και εν εγρηγόρσει, την έβλεπαν, πάντοτε με την ενδυμασία της Αρβανίτισσης μητέρας, με διάφορες εκφράσεις στο πανέμορφο πρόσωπό της, ανάλογα με το τι ήθελε να υπογραμμίσει προς όφελος των Χριστιανών, και μετά την έχαναν, και πάλι επέστρεφε στα αισθητά και πάλι την έχαναν στην πορεία της προς την άνω Ιερουσαλήμ. Τους θύμιζε διαρκώς η Άμωμος ότι εκεί είναι η αιώνια πνευματική πατρίδα, η ετοιμασμένη για τους φίλους του υιού της».

Άρθρα του Γέροντα Νεκταρίου Μοναχού Αγιορείτη στην εφημερίδα «Αλήθεια» της Χίου

08/03/2007 - ΓΕΡΩΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ, ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ, ΚΑΡΥΕΣ, ΑΓ. ΟΡΟΣ

Η Χίος να γνωρίσει την Παναγία Αρβανίτισσα

Αξιότιμε κύριε Τζούμα και εν Χριστώ αδελφέ χαίρετε εν Κυρίω.

Εύχομαι η παρούσα να εύρη εσάς προσωπικά, τους οικείους σας και τους συνεργάτες σας στην έγκριτο εφημερίδα σας «ΑΛΗΘΕΙΑ» στην καλύτερη κατ' άμφω υγεία σας.

Είμαι πολύ χαρούμενος για την τίμια συνεργασία μαζί σας και την προβολή των θεμάτων που σας αποστέλλω.

Το θέμα μας αυτή τη φορά είναι ΥΠΕΡΛΟΓΟΝ αφού κεντρικό πρόσωπο σ' αυτό είναι η γλυκιά Μητέρα του Θεού ημών ή όπως την αποκαλούν οι χίοι χριστιανοί που την αγαπούν «Παναγία η Αρβανίτισσα της Χίου».

Η ροή περιγραφών θαυμαστών εμπειριών που έχουν βιώσει οι χίοι χριστιανοί, αλλά και χριστιανοί της Πάτρας, και στο Αγρίνιο με την Παναγία την Αρβανίτισσα, συνεχίζεται προς την ταπεινότητά μου στο Άγιον Όρος.

Θα αρχίσω την ενημέρωση των ευλαβών αναγνωστών της εφημερίδος σας με ένα απόσπασμα από την πέντε σελίδων επιστολή της κυρίας Δήμητρας Δ. Κρητικού από τις Καρυές της Χίου. Η καλή και ευλογημένη κυρία Δήμητρα, είναι η κινητήριος πνευματική δύναμις στην συλλογή αυτών των θείων εμπειριών. Παρ' όλα τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει δεν της λείπει το χιούμορ, σε μια τηλεφωνική μας συνομιλία μου εδήλωσε: «Για την Αρβανίτισσα θα γίνω ακόμα και Χαρδαβέλλας και Αυτιάς».

Στην επιστολή της που συνέγραψε στις 1-6-2006 μου γράφει:

«Σεβαστέ μας Γέροντα Νεκτάριε, ευλογείτε.

Άργησα να σας απαντήσω μέχρι να μπορέσω να έρθω σε επικοινωνία με αυτούς τους ολίγους, που έχουν απομείνει από τους παλιούς εκείνους βοσκούς που είχαν την ευτυχία και την ευλογία να ζουν μαζί με την Παναγία την Αρβανίτισσα, να την συναντούν μπροστά τους πάνω στα ερημικά βουνά, να τους ονειρεύει, και να τους καθοδηγεί σε κάθε τους βήμα. Δυστυχισμένα χρόνια, πάτερ Νεκτάριε, φτώχεια, και όλοι τους πολύτεκνοι... Συγχρόνως όμως, καλοί και τίμιοι άνθρωποι, αθώες ψυχές, πρωί και βράδυ έπρεπε να πάνε στην εκκλησία, να ανάψουν το καντήλι, να θυμιάσουν, να προσκυνήσουν. Αν τη νύχτα έσβηνε το καντήλι, χτυπούσε η καμπάνα συνέχεια. Έπρεπε κάποιος να πάει να ανάψει το καντήλι. Το καταλαβαίνανε πια και λέγανε: «Το καντήλι πρέπει να έσβησε». Έτσι ήταν. Πηγαίνανε και το βρίσκανε σβηστό.

Όλοι τους ευσεβείς και καλόκαρδοι. Την ημέρα της χάρης της Παναγίας μας, πηγαίνανε τα κοπάδια τους να τα αρμέξουν να βάλουνε τα καζάνια να τα βράσουν, και να κερνούν στον κόσμο γάλα. Μάλιστα αυτό συνεχίζεται μέχρι και σήμερα, και φέτος είχαν βράσει γάλα και κερνούσαν τον κόσμο.

Μάλιστα εδώ θα σας αναφέρω και ένα θαύμα της Μεγαλόχαρης. Τότε (1947-1950) ήταν σε έξαρση μια νόσος που λεγόταν «ψώρα» αν έχετε ακούσει, και τώρα μπορεί να κυκλοφορεί σε ολιγάριθμα άτομα η ψωρίαση. Ακόμα και από αντίδραση φαρμάκων μπορεί να παρουσιαστεί σε κάποιον, αλλά τότε ήταν σε μορφή επιδημίας. Και πήγαν να προσκυνήσουν στην χάρη της οι άρρωστοι αυτοί άνθρωποι και ήπιαν και ένα κύπελλο γάλα. Και έφυγε η ψωρίαση. Έγιναν καλά και από τότε, και αυτοί που δεν το πίνουν το γάλα, και αυτοί που δεν μπορούν να πάνε να προσκυνήσουν, λένε: «Σήμερα πρέπει να πιούμε γάλα, είναι της Αρβανίτισσας, να μη μας πιάσει η ψώρα».

Βλέπετε οι παλαιοί εκείνοι βοσκοί δεν είχαν τι να κεράσουν τους προσκυνητές. Αυτό είχαν, να αρμέξουν τα κοπάδια τους και να τους κεράσουν γάλα. Και η Μεγαλόχαρη χαιρόταν που έστω και με αυτό το γάλα της έκαναν γιορτή. Και εκεί έκανε το θαύμα της, ίασε μ'αυτό το γάλα τους ανθρώπους που υπέφεραν από αυτή τη νόσο».

2ο Απόσπασμα από την επιστολή της κυρίας Δημ. Δ. Κρητικού.

Μετά την περιγραφή της θαυμαστής εξαλείψεως της λοιμικής ασθένειας της ψώρας που έγινε στη Χίο στο τέλος της δεκαετίας του 1940, με την χρήση του προσφερομένου γάλακτος στην χάρη της Παναγίας μας της Αρβανίτισσας, η κυρία Δήμητρα Δ. Κρητικού συνεχίζει την περιγραφή της με νέα εκπληκτικά γεγονότα.

«Μα το 1912 που ελευθερώθηκε το νησί στις 11 Νοεμβρίου ημέρα των Αγίων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου, εκεί πάνω (στο εκκλησάκι της Αρβανίτισσας) είχαν πάει (οι Τούρκοι στρατιώτες) και μαχαιρώσανε τις εικόνες, θάψανε τους θησαυρούς τους, στην γη, τους πέταξαν στις χαράδρες και μετά η Μεγαλόχαρη τους ονειρέυε (τους Χριστιανούς) και μάλιστα μια οικογένεια είχε βρει πολύ χρήμα σύμφωνα με τις υποδείξεις της Αρβανίτισσας πάντα. Αυτή η οικογένεια είχε μόνο 10 παιδιά στη ζωή και δεν ξέρω και πόσα πέθαναν από αρρώστια και κακουχίες. Συνέχεια αυτή την οικογένεια βοηθούσε, περπατούσαν στα βουνά και βρίσκανε τα φλουριά μπροστά τους. Είναι η οικογένεια Ιωάννου Καράπουρνου, για να μιλήσουμε συγκεκριμένα και αληθινά.

Όσο για τα πήλινα κιούπια, είναι αλήθεια, γιατί είχα ένα γείτονα και αλληλογραφούσε με κάποιο Τούρκο, και του έγραφε (ο Τούρκος) «να πας στα πισινά του ιερού (της Αρβανίτισσας) να μετρήσεις 10 πόδια από το Ιερό και να σκάψεις, να βρεις ένα πήλινο κιούπι, το άφησα εγώ με λίρες». Αυτός είχε σκάψει όλο το χώρο, αλλά δεν βρήκε τίποτα. Μία ημέρα που έβασκε το κοπάδι του, βλέπει κάποιον να πηγαίνει εκεί, αλλά ο Χριστιανός χρωστούσε κάποια χρήματα και τον είχαν ειδοποιήσει ότι θα πάνε να τον πάρουν στο κρατητήριο. Όταν είδε αυτόν που πήγε εκεί (πίσω από το Ιερό), κρύφτηκε, γιατί νόμιζε ότι είναι αστυνομικός. Όταν τον είδε και έφυγε πήγε το βράδυ να ανάψει το καντήλι της Παναγίας και να δει τι έκανε αυτός εκεί πίσω από το Ιερό. Βλέπει κάτω στη γη το σχέδιο αφημένο και έλειπε το κιούπι, και τότε κατάλαβε πως ήταν ο Τούρκος που του έγραφε. Και αυτό δεν είναι πολλά χρόνια, είναι μέχρι 20 χρόνια, ας είναι 25 χρόνια. Εγώ τα είχα δει καθώς και όλο το χωριό και από όλο τον νησί πήγε να το δει κόσμος.

Ακολουθούν δύο προτάσεις για ύμνο στη χάρη της Παναγίας Αρβανίτισσας.

Για την όλη προσπάθεια έχει ανοιχθεί ο παρακάτω λογαριασμός στην Αγροτική Τράπεζα Θυρ. Αγ. Όρους 439/01/001819/79.

Δύο προτάσεις για ύμνο στην Παναγία Αρβανίτισσα

Παναγία η Αρβανίτισσα, το κλείσμα και η καταφυγή των χριστιανών, των Καρυών Χίου.

Απολυτίκιον. Ήχος πλ. α' Τον συνάναρχον Λόγον,

Καρυών νήσου Χίου σεπτόν καλλώπισμα, Θεογεννήτορ Παρθένε χριστιανών αρωγέ, πατριώτισσα Παρθένε, Αρβανίτισσα, η προστατεύουσα πιστούς εξ εχθρού επιβουλής και ρύουσα εκ κινδύνων τους σοι προσφεύγοντας πίστει, σκέπε και φρούρει τους τιμώντάς σε.

Κοντάκιον. Ήχος πλ. δ' Τη Υπερμάχω

Ρωμηών του γένους ή προστάτις και το στήριγμα, Υπεραγία Θεοτόκε, Αρβανίτισσα, πατριώτισσα παρθένε, φρουρέ των Χίων και απάντων Ορθοδόξων φύλαξ άγρυπνε, περιφρούρει τους προστρέχοντας ση χάριτι και κραυγάζοντας Χαίρε, Μήτερ πανθαύμαστε.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, εύχος Χίου των Καρυών,

χαίροις, Θεοτόκε,

Αρβανίτισσα θαυμαστή,

χαίροις, χριστωνύμους

η ακλινώς φρουρούσα

και σκέπουσα απαύστως

ως πατριώτισσα.

Δρ. Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας

Παναγία η Αρβανίτισσα, η εν Καρυαίς της Χίου επιστάσα θαυμαστώς, της Ρωμηοσύνης, δε φρουρός και κόσμου έρεισμα. (ης η εόρτιος σύναξις επιτελείται την Α' Κυριακήν μετά των Αγίων Πάντων).

Απολυτίκιον. Ήχος α'. Της Ερήμου πολίτης.

Της Ελλάδος η σκέπη, των πιστών καταφύγιον, γένους των Ρωμηών, προστασία, Καρυών Χίου έφορος λαού σου αντιλήπτωρ και φρουρός. Παρθένε Αρβανίτισσα συ ει ορωμένη μετά σώματος εμφανώς, και εν πολέμους σπεύδουσα. Χαίροις η κηδεμών των εν δεινοίς, χαίροις τροφός η εύστοργος χαίροις, η ιλεούσα τον Θεόν ως τούτου Μήτηρ Άχραντος.

Κοντάκιον. Ήχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Ρωμηοσύνης στήριγμα και προστασία, Χίου φύλαξ άγρυπνος, κόσμου παντός τε προσφυγή, των δε πιστών ει κραταίωμα ω Παναγία, σεμνή Αρβανίτισσα.

Μεγαλυνάριον.

Χάρις μεγαλείων υπερφύων, πλήθος τε θαυμάτων Αρβανίτισσα Μαριάμ, ρέει ακενώτως εκ θείας σου εικόνας ην Χίος νυν κατέχει πλούτον ως άσυλον.

Ι.Μ. Αγίου Ιεροθέου

04/04/2007 - ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ, ΜΟΝΑΧΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗ

Η Χίος τιμά την Παναγία Αρβανίτισσα

Αξιότιμε κύριε Τζούμα και εν Χριστώ αδελφέ χαίρετε εν Κυρίω.

Συνεχίζω την αποστολή χειρόγραφων επιστολών χίων χριστιανών με περιγραφές Θείων εμπειριών τους με την Παναγία την Αρβανίτισσα.

Πιστεύω ότι είναι άξιο να σημειωθεί εδώ, ότι γίνεται φανερό και από την παρούσα επιστολή της κυρίας Δέσποινας Καράπουρνου – Τσαμπαρλή, όπως και από το Συναξάρι της Παναγίας μας που συνέγραψε ο κύριος Κάρματζης, ότι η Παναγία η Αρβανίτισσα συντρόφευε τους απλούς και ταπεινούς χωρικούς των ορεινών της Χίου, ημέρα και νύχτα για ένα μάκρος χρόνου που αρχίζει να ψηλαφείται πριν την απελευθέρωση το 1912 και χάνεται στο βάθος του χρόνου.

Είναι μια ωραιότατη ουράνια έκπληξη και για εμένα, που ομολογώ ότι δεν έχω συναντήσεις στα συναξάρια της Αγίας Εκκλησίας μας, τα οποία μελετώ, μια τόσο πυκνή και συνεχή παρουσία της Παναγίας μας.

Πριν σας παραδώσω στην 5-6 σελίδων πεπληρωμένη μεστών νοημάτων και ουσίας ανάγνωση της επιστολής της κυρίας Δέσποινας, επιτρέψατέ μου να κάνω το μνημόσυνο των αξίων και ευλαβών μακαριστών γονέων αυτής, Ιωάννου Καράπουρνου και Καλλιόπης το γένος Μπίζα.

Όταν το ζεύγος ήρθε εις γάμου κοινωνία με τις ευλογίες της Αγίας ημών Ορθοδόξου Εκκλησίας ήταν ηλικίας 20 και 14 ετών αντίστοιχα. Δύο ευωδιαστά και κατάλευκα κρίνα του αγρού!!! «Τι ωραίο άρωμα που έχεις και εσύ πόσο ωραία ευωδιάζεις», έλεγε το ένα στο άλλο. Έτσι οι ευλογημένοι από τον Χριστό μας, χρησιμοποίησαν τον έρωτα και την έλξη των σωμάτων, στον υψηλότερο αγιαστικό βαθμό για τον πεπτωκότα άνθρωπο, αφού στην τίμια κοίτη του ζεύγους ευγενήθησαν 20 παιδιά!!!

Αυτή η στάση ζωής, όχι μόνο των αιμνήστων Ιωάννου και Καλλιόπης αλλά και όλων των άλλων χριστιανιών στη μικρή κοινωνία τους που είχαν το ίδιο φρόνημα, εξεβίασε το βασίλειο των ουρανών, το οποίο απάντησε με την διαρκή παρουσία της πρώτης κυρίας του όντως παραδείσου της κυρίας Θεοτόκου, στην κοινωνία αυτών των αγαθών και ταπεινών φίλων του Χριστού μας, ενδεδυμένης με την παραδοσιακή φορεσιά της Αρβανίτισσης μητέρας.

Η απάντηση στο ερώτημα «Γιατί με αρβανίτικη φορεσιά;» υπάρχει στην επιστολή μου προς τον Σεβασμιότατο Χίου κ.κ. Διονύσιο την οποία ο Γιαννάκης ο Τζούμας κατέχει και ελπίζω να σας κάνει και εσάς κοινωνούς.

Καλή Μεγάλη Εβδομάδα

Ο θεός να σας ευλογεί πάντοτε

Γέρων Νεκτάριος μοναχός Αγιορείτης

Καλοκαίρι 2006

Σεβαστέ ηγούμενε Νεκτάριε

Σας φίλω το χέρι

Είμαι από εκείνες τις γενιές των βοσκών που έχουν ζήσει στο τόπο αυτό από μικρό παιδί. Τώρα βρίσκομαι σε ηλικία (60) χρόνων. Είμαι κόρη βοσκού από πολύτεκνη οικογένεια έχω 11 αδέρφια, βέβαια δεν ζουν όλοι αυτή τη στιγμή που σας γράφω, ζούμε οι 9, άλλα 8 παιδιά μας πέθαναν στην πείνα, άλλα αρρώστησαν κτλ. όλοι μαζί (20) παιδιά. Ό,τι σας γράφω είναι αληθινό πέρα για πέρα. Με συνάντησε μια κυρία η οποία είναι συγγενής μου και μου είπε ότι γράφετε βιβλίο για τα θαύματα της Παναγίας της Αρβανίτισσας και μου ζήτησε να σας γράψω η ίδια μερικά από ό,τι έχω ζήσει σ' αυτό το μέρος, επειδή αμέτρητες φορές την είχαν δει τ' αδέρφια μου και οι γονείς μου και επειδή τα γνώριζα αποφάσισα να σας γράψω.

Πριν αρκετά χρόνια (45-48) περίπου ο μεγάλος μου αδελφός μαζί με τον τρίτο αδελφό μου είχαν πάει στο βουνό να μαζέψουν το κοπάδι μας, τους έφυγε ένα πρόβατο λοιπόν κι έτρεξε να το φέρει κοντά. Όπως έτρεξε όμως είδε στο πλάι του μια γυναίκα, γύρισε να τη δει και αμέσως σκουντούφλισε και σκόνταψε σε μια πέτρα κι έφυγε η πέτρα από τον τόπο της κι αμέσως ακούστηκε να κατρακυλούν χρήματα· γύρισε κάτω να δει και βλέπει να φαίνονται (φλουριά) χρυσά και (λοϊζία) όπως απεδείχθη μετά γιατί το παιδί μόνο για χρυσά φλουριά τα ήξερε. Έσκυψε, τα μάζεψε μαζί με το μικρό μου αδελφό που είχε μαζί του και ψάχνοντας την περιοχή βρήκε κι άλλα κι άλλα τα μαζέψανε, κάνανε τη δουλειά τους, μάζεψαν το κοπάδι κοντά και ήρθανε στο σπίτι, γιατί τότε ήταν καλοκαίρι και κατεβαίναμε στο χωριό, δεν ήμασταν στη στάνη, κι έρχονται και τα δίνουν της μητέρας μου. Την άλλη μέρα πήγε και βρήκε κι άλλα αρκετά μπορώ να σας πω, χάρη σε εκείνη την γυναίκα που βγήκε μπροστά του και συχνά την ονειρεύε που να πάει να τα βρει. Μετά από αυτή τη φορά τον ονειρεύε ξανά και ξαναβρήκε (μεταγιόν, δαχτυλίδια) και πολλά φλουριά.

Μετά από λίγα χρόνια πάλι ο πιο τελευταίος αδελφός μου, ήταν στο κοπάδι μόνος του. Μάζεψε το κοπάδι κοντά, άρμεξε, έκανε τις δουλειές του, τις πήγε στο νερό, τις πότισε και ανέβηκε λίγο πιο ψηλά γύρω στα 100 μέτρα να κατορθώσει να τις συγκεντρώσει κοντά. Βλέπει μια γυναίκα και περπατούσε μόνη της μες στην ερημιά και πλησιάζει κοντά του, το παιδί κοιτούσε να δει πού πηγαίνει και τι θέλει η γυναίκα αυτή, το παιδί μόνο του γύρω στα 14 χρονών κοιτούσε με απορία. Πλησιάζει κοντά, βάζει μπρος το κοπάδι και το πήγε σ' ένα σημείο μέχρι το φράχτη του κτήματος της Παναγίας της Αρβανίτισσας που έξω από την εκκλησία είναι φυτεμένα αμπέλια και φρουτόδεντρα και άλλα. Από εκείνο το σημείο ήταν χαλασμένος ο φράχτης και έμπαινε ένα τραγί και έτρωγε τ' αμπέλια και, ενώ το είχαν βγάλει από μέσα άλλοι βοσκοί και άνθρωποι του Συλλόγου που είχαν πάει για να δουλέψουν εκεί και του το είπαν να προσέξει γιατί το δικό του τραγί κάνει ζημιές, δεν το πίστεψε και διαφώνησε μαζί τους και την άλλη μέρα του πήρε το κοπάδι από μπροστά του και το πήγε όπως σας γράφω πιο πάνω μέχρι το σημείο που είχε την τρύπα ο φράχτης. Σταματάει, τον κοιτάει κάπως αυστηρά, περνάει τον φράχτη και περπατούσε μέσα στο κτήμα της κι άρχισε να φεύγει και να σκορπίζει το κοπάδι μόνο του. Ήθελε να του δείξει με αυτό ότι πράγματι το δικό του τραγί ήταν κι ότι είχε τρύπα ο φράχτης και έμπαινε. Ο μικρός κατάλαβε ότι ήταν η Παναγία η Αρβανίτισσα και το «βάλε στα πόδια· μέχρι να 'ρθει σπίτι του βγήκε η ψυχή του από το φόβο του γιατί μόνο του ήταν μες στα έρημα βουνά 14 χρόνων παιδί.

Επίσης πριν λίγα χρόνια πήγαινε ο δεύτερος αδελφός μου πριν 15 χρόνια ίσως και περισσότερα, δεν θυμάμαι ακριβώς, πήγαινε κάθε μέρα εκεί για το κοπάδι αλλά περνώντας εξωτερικά της αυλής και του Ναού γιατί είναι περιφραγμένη με ωραία εξώπορτα, έχει το μικρό προσκυνητάρι του ναού εκεί όποιος περνάει να ανάβει το καντήλι, αν δεν έχει κλειδί να μπει. Αυτός περνούσε και δεν άναβε καντήλι ποτέ. Ένα πρωινό γύρω στις τρεις η ώρα τα χαράματα βλέπει μια γυναίκα μπροστά του στο δρόμο, δεν του μίλησε μόνο τον κοίταξε πολύ θυμωμένη και τράβηξε και μπήκε από το τοιχογύρι και πάει κοντά να δει πού πηγαίνει και τη βλέπει να μπαίνει μέσα στην εκκλησία με κλειστή την πόρτα. Κατάλαβε πως είναι η Παναγία και την άλλη μέρα πήρε λάδι μαζί του και της άναβε το καντήλι της κάθε μέρα, που πήγαινε στο κοπάδι.

Αυτά τα γνωρίζω από τ' αδέρφια μου μέσα στην οικογένειά μας ό,τι συνέβηκε σας το γράφω. Επίσης οι γονείς μου μας έλεγαν ότι ήταν κτισμένη η εκκλησία από κάποιο Τούρκο τον καιρό που ήταν το νησί στην κατοχή τους γιατί τον είχε ονειρέψει του είχε κάνει θαύμα, δεν είναι εξακριβωμένο όμως το στοιχείο αυτό, οι Χιώτες την γκρέμισαν και την έκτισαν ξανά γιατί ήταν καθολικού ρυθμού γι' αυτό θα βρείτε στοιχεία στο βιβλίο του Συλλόγου, νομίζω αναφέρεται χρονολογία. Βέβαια αυτά γίνανε μετά την απελευθέρωση του νησιού το 1912. Τώρα ως προς το όνομα Αρβανίτισσα... Εκεί πάνω είχαν μαζευτεί οι χριστιανοί που τους κυνηγούσαν οι Τούρκοι, μαζεύτηκαν λοιπόν στην εκκλησία μέσα κι έξω και γονατιστοί έκλαιγαν και παρακαλούσαν την Παναγία λέγοντας Παναγία μου γίνε Αρβανίτισσα και πολέμησε τους και σώσε μας. Προφανώς γνώριζαν οι τότε χιώτες την καταγωγή της Αγίας ότι είναι από Αρβανίτικη γενιά ή από φώτιση Θεού της έδωσαν αυτό το όνομα. Αυτά μας έλεγαν οι παππούδες μας και οι γονείς μας.

Ως προς την ονομασία τότε οι Τούρκοι για το ότι αναφέρομαι πιο πάνω άλλαξαν δρόμο, έχασαν το δρόμο, ενώ πήγαιναν να σφάξουν τους Χιώτες πέρασαν απ' το χωριό Αυγώνυμα και κατέβηκαν στην Ελίντα στη θάλασσα όπου εκεί τους περίμενε η κακιά τους μοίρα, τους περίμενε ένα καϊκι με τούρκικη σημαία, ενώ ήταν παγίδα τους κατάκαψαν όλους, ήταν Κρητικοί από την Κρήτη, Σαμιώτες και Χιώτες μαζί που τους είχαν στήσει την παγίδα κι έτσι σώθηκαν οι Χιώτες που είχαν συγκεντρωθεί στην (Αρβανίτισσα) χάρη της Παναγίας που τους τύφλωσε το δρόμο.

Επίσης γέροντα να σας γράψω και κάτι πολύ σημαντικό. Μια χρονιά -δεν θυμάμαι ακριβώς- τη Μ. Πέμπτη ήταν οι βοσκοί μόνοι τους και δεν πρόφτασαν να της ανάψουν το καντήλι. Οι περισσότερες γυναίκες είχαν κατέβει στο χωριό στα σπίτια τους για την εκκλησία να παρακολουθήσουν τα Άγια Πάθη. Μόνο οι άντρες και τα πιο μικρά παιδιά ήμαστε εκεί κι ακούμε την καμπάνα στις 11 η ώρα τη νύκτα να κτυπάει συνέχεια. Σηκώθηκα από τον ύπνο και πήγα και της άναψα το καντήλι και τότε άρχισε να ξανακτυπάει η καμπάνα μόνη της, κι όλοι έτρεξαν να δουν τι είναι κι έβλεπαν την καμπάνα να κτυπάει μόνη της. Αυτά σας γράφω. Σας ευχαριστώ που γράφετε για την Αρβανίτισσα. Σας φιλώ με σεβασμό το χέρι.

Δέσποινα Καράπουρνου Τσαμπαρλή

Καρυές, Χίος

06/04/2007

Αμέτρητες μαρτυρίες για την Παναγία Αρβανίτισσα

Αξιότιμη κύριε Τζούμα χαίρετε εν Κυρίω.

Μετά την δημοσίευση της χειρόγραφης επιστολής της κυρίας Δέσποινας Καράπουρνου - Τσαμπαρλή, ακολουθεί το πρώτο μέρος με σχόλια περί την επιστολή για πνευματική οικοδομή των χριστιανών αναγνωστών της εφημερίδας σας.

Πολλές και ουσιαστικές οι πληροφορίες που μας καταθέτει με απλότητα, σοφία, και βιωματική βεβαιότητα η κυρία Δέσποινα Καράπουρνου - Τσαμπαρλή στην επιστολή της γι' αυτό και γίνεται άμεσα πιστευτή.

Η σοφή χρήση των πληροφοριών αυτών με την πνευματική καθοδήγηση εμπείρου πνευματικού πατρός, μπορεί να μας φέρει στον ποθούμενο υψηλότερο σκοπό της ζωής μας που είναι η σωτηρία της ψυχής μας.

Μας γράφει η κυρία Δέσποινα: «Αμέτρητες φορές την είχαν δει (την Παναγία την Αρβανίτισσα), τα αδέρφια μου και οι γονείς μου».

Η διαρκής παρουσία της Παναγίας μας επιβεβαιώνεται και από τον κύριο Κάρμαντζη, ο οποίος στο Συναξάρι το οποίο έγραψε για την Παναγία μας, μας λέει: «Έχω κρατήσει αυτές τις αφηγήσεις από τον μπάρμπα Γιάννη τον Βενέτο, που ήταν το ιστορικό βιβλίο του χωριού και πέθανε υπέργηρος τη δεκαετία του 1970 άνω των ενενήντα ετών». Δηλαδή πρέπει να ήταν γεννημένος περίπου την δεκαετία του 1880.

Αρκετά μεγάλος όταν ξεκίνησαν οι εργασίες για να κτισθεί το εκκλησάκι της Αρβανίτισσας το 1905.

Έχουμε λοιπόν πληροφορίες αληθινές και ακέραιες.

Ας λογικευθούν λοιπόν εκείνοι που λένουν άκουσον-άκουσον ότι: «Δεν έχουμε πληροφορίες για να γράψουμε ότι υπάρχει Παναγία Αρβανίτισσα, και να μην τη λέτε Αρβανίτισσα, και να βγάλετε την πινακίδα που δείχνει την κατεύθυνση προς το εκκλησάκι της Αρβανίτισσας» και αυτοί δεν είναι Χίοι. Τι άλλο μπορεί να δείχνουν αυτά τα λόγια εκτός απ' την απιστία εκείνου που τα λέει; Ας τους συγχωρέσει ο Θεός γι' αυτά που λένουν, και εμείς ας συνεχίσουμε να προσπαθήσουμε να ψηλαφήσουμε τις αιτίες της συνεχούς παρουσίας της Παναγίας μας στη μικρή κοινωνία των ευλαβών ποιμένων.

Οι ποιμένες όλων των αιώνων αποτελούν χροστεπώνυμο πλήρωμα με υψηλά πνευματικά ιδιώματα, γι' αυτό και προκαλούν τη χάρη του Θεού η οποία τους καταυγάζει.

Η απομάκρυνσή των από την πολυπληθή κοινωνία των πόλεων, η περισυλλογή στα καθ' ημάς, η συστολή στο καθ' ημέραν, η συμφιλίωση με τα πλάσματα του Θεού τα οποία ποιμάνουν (προπρωτική σχέση) και ζουν από αυτά, η συγκατοίκηση με το ποίμνιο, η διαρκής παραμονή στο φυσικό περιβάλλον και η πρόσληψη όλων των χαρίτων του Θεού που υπάρχουν στη φύση (ευωδιές φυτών, γεύση των καρπών της γης, εμφανίσεων νέων εικόνων της φύσεως από λόφο σε λόφο, κλπ., αλλά και από την άλλη πλευρά η ανικανότης να αντιμετωπίσει με επιτυχία τα δύσκολα φυσικά φαινόμενα, καθώς και τις ασθένειες των ανθρώπων και των ζώων του δημιουργούν τις αιτίες για μια διαρκή ευαρέσκεια προς τον Θεό για τα πρώτα, και μια διαρκή αίτηση προστασίας για τα δύσκολα.

Αυτός ο τρόπος ζωής δημιουργεί στον άνθρωπο ταπεινό φρόνημα (σχεδόν απαλλαγμένο από το εγώ), καθαρό νου, και αγαθές προβολές της ειρηνικής καρδιάς στις ενέργειες της καθημερινής ζωής. Αυτή η ποιότητα ζωής τελειοποιεί συν τω χρόνω την αναζητούμενη από τους σώφρονες αρετή της ταπεινώσεως.

Αυτά τα ιδιώματα είναι ευάρεστα στον Θεό ημών Κύριο Ιησού Χριστό, γι' αυτό, ποιμένες ήσαν εκείνοι που πρώτοι πήραν από τους Αγγέλους το καλό άγγελμα της γεννήσεως του Σωτήρος Χριστού. (Λουκάς (β, 8).

Είναι μάλλον πολύ δύσκολο να κατανοηθεί και περισσότερο δύσκολο να γίνει αποδεκτό από τον σύγχρονο άνθρωπο που περιστρέφεται διαρκώς για να πετύχει κάτι εφήμερο, και ενώ έχει απολέσει την ειρήνη της καρδιάς του, ότι οι ποιμένες είναι πνευματικές προσωπικότητες που προσελκύουν τη χάρη του Θεού.

Ας δεχθούμε, αγαπητοί αναγνώστες, ότι εδώ ολοκληρώσαμε την περιγραφή της πρώτης αιτίας. Η δεύτερη αιτία που θα διαβάσετε σε επόμενο φύλλο θα έχει και πνευματικό και ιστορικό περιεχόμενο.

Ο Θεός να σας ευλογεί πάντοτε!

Καλή Ανάσταση στις καρδιές σας!

Του ΓΕΡΟΝΤΑ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Μοναχού Αγιορείτη

11/04/2007

Κι άλλη μαρτυρία για την Παναγία την Αρβανίτισσα

Η καλή μας κατά πνεύμα αδελφή, κυρία Δήμητρα Κρητικού, σαν απαλό κύμα θαλάσσης, συνεχίζει την περιγραφή της με το θείο γεγονός της εισόδου της Παναγίας μας της Αρβανίτισσας στην ιστορία της Χίου, λίγο πριν την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό.

Πρώτα όμως μια γρήγορη ματιά στα δυο μέρη της επιστολής που προηγήθηκαν, για να ευαρεστήσουμε τους χριστιανούς μας που δεν προμηθεύτηκαν τις δύο εκδόσεις που προηγήθηκαν της παρούσης.

Η κυρία Δήμητρα συναντάει, ακούει και καταγράφει θείες εμπειρίες από: «αυτούς τους ολίγους που έχουν απομείνει από τους παλιούς εκείνους βοσκούς, που είχαν την ευτυχία και την ευλογία να ζουν μαζί με την Παναγία της Αρβανίτισσα». «Δυστυχημένα χρόνια... όμως αθώες οι ψυχές». Η Παναγία μας ήταν ημέρα και νύχτα κοντά τους. Έσβηνε το καντήλι της τα μεσάνυχτα και άρχιζε να χτυπά η καμπάνα έως ότου να πάνε να το ανάψουν. Η σοφότερη διδασκάλισσα όλων των αιώνων και των επέκεινα διδάσκει τα παιδιά της ότι με μακροχρόνιο ύπνο δεν κερδίζεται η Βασιλεία των Ουρανών. Ω τι υπέροχη πρόσκληση και δώρο στα παιδιά της. Με τον γλυκό ήχο της καμπάνας της, διακόπτει το ενδιάθετο πάθος του ύπνου, και εν εγρηγόρσει υπενθυμίζει στους απλούς και ταπεινούς φίλους του υιού της, τη συνέχεια της πνευματικής προκοπής για να γίνει βέβαια η συγκατοίκηση των μετά των Αγίων στην Άνω Ιερουσαλήμ. Ω πόσο μεγάλο το λάθος των πνευματικών ταγών της Χίου που αρνούνται να δουν και να χρησιμοποιήσουν προς όφελος των χίων χριστιανών το μεγαλείο αυτών των θείων γεγονότων.

Ακολουθεί η θαυμαστή εξάλειψη της λοιμικής ασθένειας της «ψώρας» το 1947 – 50. Η βάρβαρη συμπεριφορά των Τούρκων που χάραξαν τις άγιες εικόνες στο εκκλησάκι της Αρβανίτισσας λίγο πριν την απελευθέρωση το 1912. Η Παναγία μας γίνεται αρωγός και οικονόμος στους πάσχοντες και ιδιαίτερα στους πολύτεκνους, δεικνύοντας σ' αυτούς τους κρυμμένους θησαυρούς που εγκατέλειψαν οι Τούρκοι φεύγοντας. Το δεύτερο μέρος τελειώνει με την περιγραφή με το κιούπι με τα φλουριά. Και η κυρία Δήμητρα συνεχίζει:

(Όσο για το όνομα, διάβασα που σας γράφει (η κυρία Δέσποινα Καράπουρνου – Τσαμπάρλή), ότι ο κόσμος, τότε που τους κυνηγούσαν οι Τούρκοι και είχαν μαζευτεί εκεί στο εκκλησάκι και λέγανε «Παναγία μου γίνε Αρβανίτισσα και πολέμησέ τους». Επομένως εννοούσαν πολύ καλά την αρβανίτικια οικογένεια και τους πολεμιστές, λες και ήταν οι ουρανοί ανοιχτοί και ακούστηκε η προσευχή τους. (Λεπτομέρειες για το θαυμαστό γεγονός της προστασίας των χριστιανών και της πατρίδας θα διαβάσετε στην επιστολή της κυρίας Δέσποινας Καράπουρνου – Τσαμπάρλή).

Για τη φορεσιά της Παναγίας μας. Όντως την έβλεπαν οι χριστιανοί με αρβανίτικια φορεσιά, όπως σας γράφει και ο κύριος Κάρμαντζης. Ψηλή, λυγερή, πανέμορφη, αλλά συγχρόνως και πάρα πολύ αυστηρή μαζί τους, και τώρα είναι δίπλα μας αλλά δεν την βλέπουμε, ενώ τότε την έβλεπαν μπροστά τους.

Γνωρίζω πολύ καλά ότι η υψηλή πίστη της κυρίας Δήμητρας στον γλυκό μας Ναζωραίο και Θεό ημών κύριο Ιησού Χριστό, και η μεγάλη αγάπη της στην Παναγία την Αρβανίτισσα, δεν της επιτρέπουν να δεχθεί ευχαριστίες. Σέβομαι αυτήν την λεπτότητά της και γι' αυτό της βάζω εδαφιαία μετάνοια στρωτή για την μεγάλη προσφορά στους μικρούς και στους μεγάλους, και στους μέλλοντες να γεννηθούν Χριστιανούς, οι οποίοι θα μάθουν ό,τι θαυμαστό διεσώθη την τελευταία στιγμή από τη διαρκή παρουσία της Μητέρας του Θεού ημών στα ορεινά της Νήσου Χίου. Οι επιστολές των άλλων ευλαβών Χριστιανών που θα ακολουθήσουν είναι το ίδιο πολύτιμες.

Ο Θεός να σας ευλογεί πάντοτε. Χριστός Ανέστη!

Του Γέροντα Νεκτάριου

Μοναχού Αγιορείτη

22/06/2007

Σελιδοδείκτες για την Παναγία Αρβανίτισσα

Ένα καλαίσθητο σελιδοδείκτη δύο όψεων (δημοσιεύεται ένθετος) κυκλοφόρησε ο γέρον Νεκτάριος Μοναχός του Αγ. Όρους που μας έστειλε και την παρακάτω επιστολή:

«Αξιότιμε κύριε Τζούμα και εν Χριστώ αδελφέ, χαίρετε εν Κυρίω.

Επιτρέψατέ μου να προσθέσω ακόμα περισσότερο χαρά στην άριστη υγεία και χαρά σας που εύχομαι να ευρίσκεσθε εσείς προσωπικά και οι συνεργάτες σας στην έγκριτο εφημερίδα σας «Η ΑΛΗΘΕΙΑ».

«Τυπώθηκαν» οι πρώτοι σελιδοδείκτες (2000) της Παναγίας μας της Αρβανίτισσας των Καρυών της Χίου.

Εσωκλείω μερικές δεκάδες για να τους διαθέσετε, σε οικείους και αναγνώστες της εφημερίδας σας.

Ελπίζω ότι και οι δύο όψεις του σελιδοδείκτου θα δημοσιευθούν σε μια από τις προσεχείς εκδόσεις με την προσθήκη ότι τα Απολυτικά είναι γραμμένα από δύο εκ των υπέροχων υμνογράφων της ορθόδοξου ημών εκκλησίας.

Αυτό του πλαγίου α' ήχου από τον Μέγα Υμνογράφο της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας, τον Δρ. Χαραλάμπη Μ. Μπούσια, και το έτερο, του α' ήχου, από την Γερόντισσα Ισιδώρα, της ιεράς Μονής Αγίου Ιεροθέου στα Μέγαρα.

Δύο λόγια για την κατάσταση του ταμείου. Σήμερα έχει 450 ευρώ. Αν αφαιρέσουμε το κόστος των σελιδοδεικτών 400 ευρώ, τι μένει;

Αν λοιπόν κάτω από την όψη του σελιδοδείκτου που έχει τον αριθμό του λογαριασμού προσθέσετε το «Να βοηθήσουμε, να βοηθήσουμε» θα έχετε πράξει άγια.

Τον κύριο Δημήτριο Φ. (αντί άλλης απαντήσεως) τον έχω στην καθημερινή μου προσευχή. Για να δούμε τι θα δούμε.

Εύχομαι σε όλους σας καλή και διαρκή μετάνοια.

Η γλυκιά μας Παναγία η Αρβανίτισσα να σας ευλογεί πάντοτε.

Γέρον Νεκτάριος μοναχός

Αγιορείτης

03/04/2007

Κι άλλη επιστολή για την Παναγία Αρβανίτισσα

ΑΠ' ΤΗ Μαρία Κικιλή κάτοικο Καρυών μας κοινοποιήθηκε η παρακάτω επιστολή, που απευθύνεται στο Γέροντα Νεκτάριο Μοναχό Αγιορείτη και αναφέρεται στην έρευνά του για την Παναγία Αρβανίτισσα:

«Γέροντα Νεκτάριε, ευλογείτε.

Πληροφορήθηκα ότι γράφετε βιβλίο για την Παναγία την Αρβανίτισσα και θέλω να σας γράψω κι εγώ με τη σειρά μου, γιατί την είχε δει ο άντρας μου στη θέση «Βίλα», εκεί κοντά ήταν η στάνη μας σ' ένα υψωματάκι. Ήταν 11 η ώρα μεσημέρι και βλέπει μια γυναίκα με τα κατάμαυρα, ψηλή, πολύ αδύνατη και πανέμορφη, το προσωπάκι της πολύ λεπτό και περνάει μπροστά του. Δεν του μίλησε, προχωρούσε και λέει εκείνος μέσα του, πού βρέθηκε η γυναίκα μες τη ζέστη μεσημεριάτικο μεσ' στα βουνά, ήταν ακριβώς τέτοια εποχή, και φαντάστηκε ότι θα πάει να μαζέψει τ' αμπελόφυλλα στ' αμπέλια ή το βύσσινο που ήταν κατακόκκινα τα δέντρα από το βύσσινο. αρχίζει ο άντρας μου και την ακολουθεί από απόσταση να δει τι θα κάνει και πού θα πάει. πράγματι ήταν αυτό που σκέφτηκε. Όταν έφτασε πάνω από το Αγίασμα έχει ένα αγιόκλημα λίγο πιο πάνω από το Αγίασμα, όπου εκεί είναι μέχρι σήμερα το Αγιόκλημα. Ακριβώς εκεί χάθηκε, λες και χώνεψε μέσα στο Αγιόκλημα. τότε εκείνος κατάλαβε ότι ήταν η Παναγία και κατέβηκε, προσκύνησε, άναψε το καντήλι και έφυγε τρομαγμένος. αυτό μας το έλεγε συνέχεια και σ' εμένα και στα παιδιά μου. Σας ευχαριστώ που δεχτήκατε την επιστολή μου και εύχομαι η χάρη της να σκεπάζει όλο το κόσμο.»

Διαβάστε επίσης:

- 1) Επιστολές του π. Νεκτάριου προς τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χίου, Ψαρών και Οινουσών κ.κ. Διονύσιον
- 2) Παναγία Αρβανίτισσα ΣΥΝΑΞΑΡΙ
- 3) Παναγία Αρβανίτισσα ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ 1
- 4) Παναγία Αρβανίτισσα ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ 2
- 5) Παναγία Αρβανίτισσα ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
- 6) Παναγία Αρβανίτισσα ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛ. ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ ΜΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
- 7) Συνάντηση με τον σεβασμιώτατον μητροπολίτην Χίου (από Στύλο Ορθοδοξίας)
- 8) Το κείμενο μόνο, από το παραπάνω δημοσίευμα
- 9) Παναγία Αρβανίτισσα Συνοπτικά (Οι μαρτυρίες απευθύνονται στον Αγιορείτη μοναχό π. Νεκτάριο Λιάσκο)

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Ἑλλάδος ἡ σκέπη, τῶν πιστῶν καταφύγιον, γένους τῶν Ῥωμηῶν, προστασία, Καρύων Χίου ἔφορος λαοῦ σου ἀντιλήπτωρ καὶ φρουρός. Παρθένε Ἀρβανίτισσα σὺ εἶ ὁρωμένη μετὰ σώματος ἐμφανῶς, καὶ ἐν πολέμοις σπεύδουσα. Χαίροις ἡ κηδεμῶν τῶν ἐν δεινοῖς, χαίροις τροφὸς ἡ εὖστοργος χαίροις, ἡ ἰλεούσα τὸν Θεὸν ὡς τούτου Μήτηρ Ἄχραντος.

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καρύων νήσου Χίου σεπτὸν καλλώπισμα, Θεογεννητορ Παρθένε χριστιανῶν ἀρωγέ, πατριώτισσα Παρθένε, Ἀρβανίτισσα, ἡ προστατεύουσα πιστοὺς ἐξ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς καὶ ρύουσα ἐκ κινδύνων τοὺς σοὶ προσφεύγοντας πίστει, σκέπε καὶ φρούρει τοὺς τιμῶντας σε.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ῥωμηῶν τοῦ γένους ἡ προστάτις καὶ τὸ στήριγμα, Ὑπεραγία Θεοτόκε, Ἀρβανίτισσα, πατριώτισσα παρθένε, φρουρὲ τῶν Χίων καὶ ἀπάντων Ὁρθοδόξων φύλαξ ἄγρυπνε, περιφρούρει τοὺς προστρέχοντας σὴ χάριτι καὶ κραυγάζοντας Χαῖρε, Μήτηρ πανθαυμαστέ.

Ἄτερον Κοντάκιον

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ῥωμηοσύνης στήριγμα καὶ προστασία, Χίου φύλαξ ἄγρυπνος, κόσμου παντός τε προσφυγή, τῶν δὲ πιστῶν εἰ κραταίωμα ὦ Παναγία, σεμνὴ Ἀρβανίτισσα.

Μεγαλυνάριον

Χάρις μεγαλείων ὑπερφύων, πληθὸς τε θαυμάτων Ἀρβανίτισσα Μαριάμ, ῥέει ἀκενώτως ἐκ θείας σου εἰκόνας ἦν Χίος νῦν κατέχει πλοῦτον ὡς ἄσυλον.

Ἄτερον Μεγαλυνάριον

Χαίροις τῶν μητέρων ἡ χαρμονή, χαίροις τῶν παρθένων ἡ ὑπέρκαλλος καλλονή, χαίροις γῆς ἀπάσης καὶ Οὐρανοῦ ἡ δόξα ὦ Δέσποινα Ἀνύμφευτε Ἀρβανίτισσα.

Ἄτερον Μεγαλυνάριον

Ἄνθη θεοδρέπτων ὑμνωδιῶν, δῶρα ὡς εὐώδη προσενέγκωμεν οἱ πιστοί, τῇ Ἀρβανίτισσῃ Παρθένῳ Παναγίᾳ· αὐτὴν προσυπαντῶντες ἀγαλλιώμενοι.

Ἄτερον Μεγαλυνάριον

Ἰάσεις σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, βλύζει ἀενάως ἡ εἰκὼν σου ἡ ἱερά, νῆσον δὲ τῆς Χίου πλουτεῖς ἐν εὐλογίαις· Παρθένε Ἀρβανίτισσα Θεονύμφευτε.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ῥάβδω εὐστοργίας σου μητρικῆς, τρίβον εἰς εὐθείαν σωτηρίου διαμονῆς, σὺ ἐν ἀσφαλείᾳ ἰθύνεις Παναγία· ὑποῦσα ἐκ βαράθρων ὧ Ἄρβανίτισσα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ὅμιλος παρθένων πανευλαβῶς, ἄθροισμα πιστῶν τε Ὁρθοδόξων πᾶσα πληθύς, λόγοις ἐγκωμίων καὶ ὕμνοις εὐαρέστως· αἰνοῦσι Παναγίαν τὴν Ἄρβανίτισσαν.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ἴνδαλμα τῆς πλάνης τὸ εἰδεχθές, ἐρρίπτται εἰς χάος καὶ συντέτριπται παντελῶς, σοῦ τῷ θείῳ τόκῳ καὶ κέρας ἀληθείας· ἠνόρθωται ἐνδόξως ὧ Ἄρβανίτισσα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Σέλας ἠλιόμορφον καὶ τερπνόν, εἶδομεν Παρθένε Ἄρβανίτισσα διὰ Σοῦ, ἄρχοντα τεκοῦσα καὶ ποιητὴν τῶν φώτων· ἀυγάζεις γὰρ τοῦ κόσμου ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Χίος μεγαλόνησος καθορᾶ, σοῦ τὴν παρουσίαν Ἄρβανίτισσαν Μαριάμ, ἅμα τε συγχαίρει τῶν Καρυῶν χωρίον· Ἑλλάς τε πᾶσα στέργει τὴν προστασίαν σου.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ἰλαθι Παρθένε ὡς συμπαθῆς, βλέψον εἰς λαόν σου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ, δίδου σῆς προνοίας τὰς δωρεὰς ἀφθονως· καὶ σκέπε σοὺς ἱκέτας ὧ Ἄρβανίτισσα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ὅρμον εἰς ἀκύμαντον τοῦ Χριστοῦ, ἴθυνον σοὺς δούλους Ἄρβανίτισσα Μαριάμ, πᾶσι δὲ καρδίαν γαληνῶσαν δίδου· καινίζουσα τὴν χάριν τὴν εἰρηνόμορφον.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ἦψος παρθενίας σου ἐξυμνῶ, βάθος σῆς ἀγνείας Ἄρβανίτισσα εὐφημῶ, μέλπω σῶν χαρίτων τὸ πέλαγος τὸ μέγα· καὶ πληθὸς σῶν θαυμάτων τὸ ἀπροσμέτρητον.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ἐρεισμα ἀκράδαντον τῶν πιστῶν, τεῖχος οἰκουμένης καὶ ἀπόρθητον ὄχυρόν, σθένος πολεμούντων καὶ νίκη τῶν ἀθλούντων· σὺ εἶ ἀδιαψεύστως ὧ Ἄρβανίτισσα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Φάλαγγες δαιμόνων αἰ ζοφεραί, ἤττηνται Παρθένε Ἄρβανίτισσα σῶ φωτί, πρόσωπα πιστῶν τε λαμπρύνονται σῆ δόξη· καὶ τάξεις τῶν Ἀγγέλων συνεπαγάζονται.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ὅμματα καρδίας μετὰ σπουδῆς, αἵρομέν σοι Κόρη Ἀρβανίτισσα δουλικῶς, σοῦ τὴν συμμαχίαν αἰτούμενοι ἐν πίστει· καὶ ῥώμη πεποιθότες τῆς σῆς δυνάμεως.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον καὶ τερπνόν, ἦνθησας Παρθένε Ἀρβανίτισσα τὸν Χριστόν, οἷ ταῖς ἀπορρήτοις καὶ θεῖαις εὐωδίαις· εὐφραίνονται καρδίας τὰ αἰσθητήρια.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ἔχουσι Ναόν σου τὸν ἱερόν, Καρυαὶ τῆς Χίου ὡς θεόκτιστον θησαυρόν, ἅμα τε εἰκόνα πλουτοῦσι σου ἁγίαν· χρυσοῦ τιμιωτέραν ὧ Ἀρβανίτισσα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ἴδε τὴν πενίαν μου Μαριάμ, βλέψον εὐτελείας τῆς πολλῆς μου ἐν οἰκτιρμοῖς, πλοῦτον μοι παράσχου τῆς σῆς ἀγαθωσύνης· ὡς Μήτηρ τοῦ ἐλέους ὧ Ἀρβανίτισσα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Χαίροις χαροπάροχε Μαριάμ, χαίροις παραδείσου ἢ εὐφρόσυνος ἀπαρχῆ, χαίροις σωτηρίας ἢ ἀληθῆς αἰτία· βεβαίωσις ἐλπίδος ὧ Ἀρβανίτισσα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων οἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

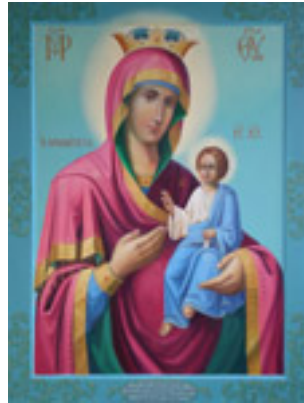
Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Χαίροις, εὖχος Χίου τῶν Καρύων, χαίροις, Θεοτόκε, Ἀρβανίτισσα θαυμαστή, χαίροις, χριστωνύμους ἢ ἀκλινῶς φρουροῦσα καὶ σκέπουσα ἀπαύστως ὡς πατριώτισσα.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Η Παναγία Αρβανίτισσα
/>αγιογραφηθείσα το
/>2008 μ.Χ. από την Μονή
/>Κουτλουμουσίου Αγίου
/>Όρους χωρίς διακόσμηση

Η Παναγία Αρβανίτισσα
/>αγιογραφηθείσα το
/>2008 μ.Χ. από την Μονή
/>Κουτλουμουσίου Αγίου
/>Όρους με διακόσμηση

Η εικόνα της Παναγίας
/>της Αρβανίτισσας
/>στο ναό

Σελιδοδείκτες για την
/>Παναγία Αρβανίτισσα

Ο Ναός της Παναγίας
/>της Αρβανίτισσας

Ο π. Νεκτάριος με τον
/>μητροπολίτη Χίου κ.κ. Διονύσιο

Οπτικοακουστικό Υλικό

Παναγία Αρβανίτισσα
1/2

Παναγία Αρβανίτισσα
2/2

Σχετικά κείμενα

1. [Παρακλητικός Κανόνας στην Παναγιά την Αρβανίτισσα](#)

Σχετικές συνδέσεις

1. [Σύναξη της Παναγίας της Αρβανίτισσας στην Χίο](#)

Παραπομπές

1. www.imdleio.gr
2. [Εφημερίδα «Η Αλήθεια» - 28/03/2007](#)
3. [Εφημερίδα «Η Αλήθεια» - 04/04/2007](#)
4. [Εφημερίδα «Η Αλήθεια» - 06/04/2007](#)
5. [Εφημερίδα «Η Αλήθεια» - 11/04/2007](#)
6. [Εφημερίδα «Η Αλήθεια» - 22/06/2007](#)
7. [Εφημερίδα «Η Αλήθεια» - 13/04/2007](#)
8. [Προσωπικός Ίστοχώρος - Νεκτάριος Μαμαλοῦγκος](#)